

Iosif va adormi cu această decizie torturantă de a se separa de această ființă pe care o iubește cu o iubire unică, pe care o respectă mai mult ca niciodată și al cărei mister este pentru el întinericul cel mai sfâșietor.

În acest moment somnul eliberator îl va lumina. [...] Atunci se va trezi din somn și o va lua la el. Și se vor regăsi, după ce au traversat această prăpastie, [...] și se vor regăsi uniți pentru veșnicie, și uniți tocmai în acest copil minunat, care consacră dubla lor feciorie și pe care îl vor crește împreună, îl vor ocroti împreună, îl vor da lumii împreună.

Maurice Zundel

În Liban, la Ghazir, prima reculegere ținută Franciscanelor de la Lons le Saunier, 20-27.07.1959

Calendarul săptămânii 15-22 martie 2026

15	D	DUMINICA IV DIN POST; Sf. Luiza de Marillac, clg.
16	L	Sf. Iulian, m.
17	M	Sf. Patriciu, ep. (*)
18	M	Sf. Ciril din Ierusalim, ep. înv. (*)
19	J	SF. IOSIF, SOȚUL SF. FC. MARIA; Fer. Marcel Callo, m.
20	V	Ss. Paul, Ciril, Eugen și îns., m.
21	S	Sf. Nicolae din Flue, pustnic
22	D	DUMINICA V DIN POST; Sf. Lia, văduvă

Gândul săptămânii

“A-L iubi pe Dumnezeu e totodată și una din modalitățile de a învăța să nu ne temem de nimic.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

19 martie 2026 • SFÂNTUL IOSIF, SOȚUL SF. FC. MARIA •
Fer. Marcel Callo, m.

LECTURA I

Domnul Dumnezeu îi va da tronul lui David, tatăl său (Lc 1,32).

Citire din cartea a doua a lui Samuel 7,4b-5a.12-14a.16

În zilele acela, cuvântul Domnului a fost adresat lui Natan: “Du-te și spune-i slujitorului meu David: «Așa vorbește Domnul: 12 Când se vor împlini zilele tale și te vei odihni cu părinții tăi, voi ridica un descendent al tău după tine, care a ieșit din tine, și-i voi întări domnia. 13 El va zidi o casă numelui meu și voi întări scaunul lui de domnie pentru vecie. 14a Eu îi voi fi lui tată și el îmi va fi mie fiu. 16 Casa ta și domnia ta vor fi stabile înaintea ta pentru totdeauna, iar tronul tău va fi întărit pe vecie»”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 88(89),2-3.4-5.27 și 29 (R.: cf. 37a)

R.: Seminția lui va dăinui în vecii vecilor.

Îndurările Domnului în veci le voi cânta,

cu gura mea voi face cunoscută din generație în generație fidelitatea ta.

Căci ai spus: “Îndurarea s-a întemeiat pentru totdeauna; ai stabilit în ceruri fidelitatea ta. **R.**

Am încheiat alianță cu alesul meu, i-am promis cu jurământ slujitorului meu David:

«Îți voi întări seminția pe vecie, din generație în generație, îți voi întemeia tronul tău de domnie». **R.**

El îmi va spune: “Tu ești tatăl meu, Dumnezeul meu și stânca mântuirii mele”.

Pentru el păstrez pe veci îndurarea mea

și alianța mea va rămâne neclintită pentru el”. **R.**

LECTURA A II-A

Nu prin lege i-a fost făcută promisiunea lui Abraham.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 4,13.16-18.22

Fraților, promisiunea că va deveni moștenitorul lumii i-a fost făcută lui

Abraham și descendenței lui nu prin Lege, ci prin justificarea din credință. De aceea promisiunea a fost făcută prin credință, ca să fie din har și ca promisiunea să rămână sigură pentru toată descendența: nu numai pentru cel care provine din Lege, ci și pentru cel care provine din credința lui Abraham, care este părintele nostru, al tuturor - după cum este scris: "Te-am pus părinte al multor neamuri" - înaintea lui Dumnezeu în care a crezut, care dă viață celor morți și cheamă la ființă cele ce nu sunt. Sperând împotriva oricărei speranțe, el a crezut că va deveni părintele multor neamuri, după cum i se spusese: "Așa va fi descendența ta". Pentru aceasta i s-a considerat ca justificare.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. Ps 83(84),5

(Aleluia) Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, Doamne, pentru că te pot lăuda mereu. (Aleluia)

EVANGHELIA*

Iosif a făcut după cum i-a poruncit îngerul Domnului.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 1,16.18-21.24a

Iacob i-a dat naștere lui Iosif, soțul Mariei, din care s-a născut Isus, cel care se numește Cristos. Nașterea lui Isus Cristos însă a fost astfel: mama lui, Maria, fiind logodită cu Iosif, înainte ca ei să fi fost împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt. Iosif, soțul ei, fiind drept și

nevoind s-o expună, a vrut să o lase în ascuns. Cugetând el la acestea, iată că un înger al Domnului i-a apărut în vis, spunându-i: "Iosif, fiul lui David, nu te teme să o iei pe Maria, soția ta, căci ceea ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt! Ea va naște un fiu și-i vei pune numele Isus, căci el va mântui poporul său de păcatele sale". Trezindu-se din somn, Iosif a făcut după cum i-a poruncit îngerul Domnului.

Cuvântul Domnului

* sau, la alegere:

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. Ps 83(84),5

(Aleluia) Fericiți sunt cei care locuiesc în casa ta, Doamne, pentru că te pot lăuda mereu. (Aleluia)

EVANGHELIA

Iată, tatăl tău și cu mine te-am căutat îngrijorați!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 2,41-51a

Părinții lui Isus mergeau în fiecare an la Ierusalim de sărbătoarea Paștelui. Când avea el doisprezece ani, au urcat acolo după obiceiul sărbătorii. Împlinindu-se acele zile, pe când se întorceau, copilul Isus a rămas în Ierusalim, dar părinții lui nu știau. Socotind însă că este cu grupul de pelerini, au mers cale de o zi și-l căutau printre rude și cunoscuți. Negăsindu-l, s-au întors la Ierusalim căutându-l. După trei zile, l-au găsit în templu, stând în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și

punându-le întrebări. Toți cei care îl ascultau se mirau de înțelepciunea și de răspunsurile lui. Văzându-l, ei au rămas înmărmuriți și mama lui i-a spus: "Fiule, de ce ne-ai făcut aceasta? Iată, tatăl tău și cu mine te-am căutat îngrijorați!" El însă le-a spus: "De ce m-ați căutat? Nu știți că eu trebuie să fiu în casa Tatălui meu?" Însă ei n-au înțeles cuvântul pe care li-l spusese. Apoi a coborât cu ei, a venit la Nazaret și era supus lor.

Cuvântul Domnului

Evanghelia după Matei ne prezintă, în 5 sau 6 versete, cea mai mare dramă de iubire care a existat vreodată (Mt 1, 18-25). [...] Evangelistul, evident, și aici ca și în relatarea Pătimirii, a folosit o mare sobrietate, astfel încât trebuie o mare atenție pentru a percepe sub aceste cuvinte imensitatea dramei. Iosif și Maria sunt logodiți, ceea ce implică la evrei un angajament definitiv, într-atât încât, dacă logodnica comite o greșală, dacă îi este infidelă logodnicului ei, este lapidată ca adulteră. Maria așteaptă nașterea lui Isus. Poartă în sânul ei această viață infinită al cărei mister rămâne ascuns în credința sa, lucru pe care Iosif nu-l cunoaște. Și este chiar momentul în care căsătoria trebuie să se încheie, momentul în care logodnicul, după obicei, o aduce pe logodnică în casa sa. La capătul acestui itinerar descoperă acestă situație de neînțeles pentru el. Știe, simte, este convins prin

toate fibrele ființei sale că ea este nevinovată! [...] Orice întrebare poate părea o lipsă de încredere. Orice întrebare poate răni un suflet cu totul delicat, orice întrebare ar putea fi o ruptură în această iubire unică, care este pecetluită sub privirea lui Dumnezeu. Ce să faci? Trebuie să o cruțe, mai ales să nu o dezonzoreze! Atunci, adoptă soluția eroică a tăcerii. Nu va pune nicio întrebare. O va trimite, o va trimite în secret la familia ei pentru a nu o defăima. Maria, cunoaște toată această dramă, o trăiește și ea dublu, în ea și pentru el. [...] Ar putea vorbi. Dar nu! Nu poate, pentru că ceea ce s-a împlinit în ea este secretul lui Dumnezeu. Dumnezeu a atras-o pe această cale excepțională. Dumnezeu este cel care poate să aibă grijă de secretul său, care nu îi aparține ei și pe care trebuie să i-l abandoneze complet. Și cu toate acestea, are mai mult ca niciodată nevoie, în starea în care se află, de ocrotirea lui Iosif, pentru că în ochii oamenilor va trece drept adulteră dacă este despărțită de el. [...] Dar și ea se ascunde în această tăcere infinită.

Și tocmai aici este imensa dramă a acestor două suflete care trebuie să se iubesc cu o iubire unică, pentru că sunt capabile, el de o tăcere care îl torturează, ea de această înțelegere care o sfășie. [...] Aceste două tăceri alăturate, aceste două tăceri infinite, aceste două tăceri care se ghicesc, care circulă una în alta, care sunt sfășiate una prin alta și al căror sfârșit numai Dumnezeu îl știe, sfârșit care va veni tocmai când